Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 29/2012,

13. jaanuar 2012,

oliiviõli turustusnormide kohta

(kodifitseeritud tekst)

(ELT L 12, 14.1.2012, lk 14)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 357/2012, 24. aprill 2012	L 113	5	25.4.2012

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 80, 20.3.2012, lk 39 (29/2012)

▼B

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 29/2012,

13. jaanuar 2012,

oliiviõli turustusnormide kohta

(kodifitseeritud tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ([1]) eriti selle artikli 113 lõike 1 punkti a ja selle artikli 121 esimese lõigu punkti a, koosmõjus selle artikliga 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 13. juuni 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1019/2002 (oliiviõli turustusnormide kohta) ([2]) on korduvalt oluliselt muudetud ([3]). Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune määrus kodifitseerida.

(2) Oliiviõli hind on teatavate omaduste, eelkõige organoleptiliste ja toiteväärtusega seotud omaduste ning tootmiskulude tõttu teiste taimeõlidega võrreldes suhteliselt kõrge. Sellist turuolukorda silmas pidades tuleks oliiviõli suhtes sätestada turustusnormid, mis hõlmaksid eelkõige märgistamist käsitlevaid erieeskirju, mis täiendavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivis 2000/13/EÜ (toiduainete märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ([4]) ning eelkõige selle artiklis 2 sätestatud eeskirju.

(3) Müüdava oliiviõli ehtsuse tagamiseks peaksid jaemüügipakendid olema väiksed ning asjakohase sulgemissüsteemiga. Liikmesriigid peaksid ühendettevõtetel lubama kasutada suuremaid pakendeid.

(4) Lisaks erinevate oliiviõlikategooriate kohustuslikule kirjeldusele, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 118, tuleks tarbijat teavitada pakutavatest oliiviõlitüüpidest.

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) EÜT L 155, 14.6.2002, lk 27.
([3]) Vt I lisa.
([4]) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

▼B

(5) Põllumajanduslike traditsioonide ning kohalike ekstraheerimis- ja segamistavade tõttu võivad vahetult turustatavad neitsioliiviõlid nende geograafilise päritolu tõttu olla märgatavalt erineva maitse ja kvaliteediga. Sellest tulenevalt võivad hinnaerinevused sama kategooria piires põhjustada häireid turul. Muude toiduks ettenähtud oliiviõli kategooriate puhul ei esine selliseid päritoluga seotud olulisi erinevusi ning päritolunimetuse märkimine sellise õli kontaktpakenditele võib jätta tarbijale mulje, et kvaliteedierinevused on siiski olemas. Selleks, et mitte kahjustada toiduks ettenähtud oliiviõli turgu, tuleks sätestada päritolunimetuste märkimiseks liidu kohustuslik süsteem, mida tuleks kasutada ainult täpsetele tingimustele vastava ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli puhul. Seejärel rakendatud vabatahtlik kord, mis kehtis kuni aastani 2009, ei osutunud piisavalt tõhusaks, et vältida tarbija eksitamist neitsiõlide tegelike omaduste suhtes. Lisaks kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused, ([1]) jälgitavuse eeskirjad, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2005. Ettevõtjate ja ametiasutuste sellealased kogemused võimaldasid muuta ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli puhul päritolunimetuste märkimise kohustuslikuks.

(6) Jätkuvalt võib kasutada geograafilisi viiteid sisaldavaid olemasolevaid kaubamärke, tingimusel et need on varem ametlikult registreeritud kooskõlas esimese nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiviga 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ([2]) või nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 (ühenduse kaubamärgi kohta) ([3]).

(7) Piirkondlikule päritolunimetuse võib nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 (põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta) ([4]) alusel hõlmata kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega. Selleks, et vältida tarbijates segaduse tekitamist ning sellest tulenevalt häirete tekkimist turul, tuleks piirkondlike päritolunimetuste kasutamist lubada ainult kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähiste puhul, imporditud oliiviõlide puhul tuleb järgida nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) ([5]) sätestatud mittesooduspäritolu käsitlevaid reegleid.

([1]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.
([2]) EÜT L 40, 11.2.1989, lk 1.
([3]) ELT L 78, 24.3.2009, lk 1.
([4]) ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.
([5]) EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

▼B

(8) Kui neitsioliiviõli päritolunimetus osutab liidule või liikmesriigile, tuleks silmas pidada, et õli kvaliteeti ja maitset mõjutavad lisaks kasutatud oliividele ka ekstraheerimistehnikad ja -tavad. Seega peab päritolunimetus osutama geograafilisele piirkonnale, kust oliivõli on saadud, ning selleks on tavaliselt piirkond, kus õli oliividest ekstraheeriti. Teatavatel juhtudel ei ole õli ekstraheerimise ning oliivide koristamise koht siiski sama ning selleks, et vältida tarbijates segaduse tekitamist ning häirete tekkimist turul, tuleks see teave märkida pakendile või pakendi etiketile.

(9) Liidus koosneb märkimisväärne osa ekstra neitsioliiviõlidest ja neitsioliiviõlidest eri liikmesriikidest ning kolmandatest riikidest pärit õlide segudest. Kõnealuste segude päritolunimetuste märkimise suhtes tuleks ette näha lihtsad sätted.

(10) Direktiivi 2000/13/EÜ alusel ei tohi etiketil olevad märked tekitada ostjas segadust eelkõige asjaomase oliiviõli omaduste osas ega tekitada muljet, et õlile on omistatud teatavaid omadusi, mida sellel tegelikult pole, või osutada õli eriomadustele, mis tegelikult on enamiku selliste õlide omadusteks. Teatavate oliiviõlile eripäraste ning sageli kasutatavate valikuliste märgete osas on samuti vaja ühtlustatud eeskirju selliste nõuete täpseks määratlemiseks ja nende täpsuse kontrollimise võimaldamiseks. Mõisted „külmpressimine” ning „külmekstraheerimine” peaks vastama tehniliselt määratletud traditsioonilisele tootmismeetodile. Rahvusvaheline oliivinõukogu (IOC) määratles oma läbivaadatud neitsioliiviõlide organoleptilise hindamise meetodis teatavad märked, mis kirjeldavad ekstra neitsioliiviõlide ja neitsioliiviõlide maitsele ja/või lõhnale viitavaid organoleptilisi omadusi. Kõnealuste märgete kasutamist ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli etikettidel tuleks lubada ainult selliste õlide puhul, mida on hinnatud asjakohase analüüsimeetodi alusel. Teatavate ettevõtjate jaoks, kes kasutavad nimetatud märkeid praegu, on vaja üleminekukorda. Kui happesusele viidatakse teistest omadustest eraldi, võib see tarbijat toote kvaliteedi osas eksitada, kuna happesuse näitajal on kvalitatiivne väärtus ainult koos teiste asjaomase oliiviõli omadustega. Pidades silmas teatavate märgete kasutamise kiiret levikut ning nende majanduslikku tähtsust, tuleks oliiviõliturul selguse saavutamiseks kehtestada nende märgete kasutamise objektiivsed põhimõtted.

(11) Tuleks võtta meetmed tagamaks, et oliiviõli sisaldavate toiduainete puhul ei tekitataks tarbijates segadust sellega, et tuuakse esile oliiviõli maine ilma, et täpsustataks toote tegelikku koostist. Eranditult taimeõlidest koosnevate toodete puhul tuleb etiketile selgelt märkida oliiviõli sisaldus protsentides ning sellistele toodetele omased teatavad nimetused. Lisaks sellele tuleb arvesse võtta teatavates oliiviõlitooteid käsitlevates määrustes sätestatud erisätteid.

▼B

(12) Oliiviõli kategooriate nimed vastavad määruse (EÜ) nr 1234/2007 XVI lisas ja komisjoni 11. juuli 1991. aasta määruses (EMÜ) nr 2568/91 (oliiviõlide ja oliivijääkõlide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta) ([1]) sätestatud füüsikalistele ja keemilistele omadustele ning organoleptilistele omadustele. Tagamaks, et tarbijaid ei eksitataks ning asjaomaste õlide turgude konkurentsi ei häiritaks, peavad kõik ülejäänud etiketil esitatavad märked põhinema objektiivsetel alustel.

(13) Liikmesriigid peavad määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 113 teise lõigu lõikes 3 sätestatud kontrollisüsteemi raames määratlema tõendid, mis tuleb etiketile tehtavate märgete osas esitada, ning sätestama kohaldatavad rahatrahvid. Ilma mingeid võimalusi *a priori* kõrvale jätmata, võivad sellisteks tõenditeks olla tuvastatud faktid, analüüside tulemused või usaldusväärsed kirjed ning haldus- või raamatupidamisandmed.

(14) Kuna märgistamise eest vastutavaid ettevõtteid tuleb kontrollida liikmesriikides, kus need asuvad, tuleb ette näha halduskoostöö kord komisjoni ja õli turustava liikmesriigi vahel.

(15) Käesolevas määruses ette nähtud korra hindamiseks peavad asjaomased liikmesriigid koostama aruande oma kogemustest ning esinenud raskustest.

(16) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/13/EÜ ja määruse (EÜ) nr 510/2006 kohaldamist, sätestatakse käesolevas määruses erinormid määruse (EÜ) nr 1234/2007 XVI lisa punkti 1 alapunkides a ja b ning punktides 3 ja 6 osutatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide turustamiseks jaemüügietapis.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab jaemüügietapp lõikes 1 osutatud õli müüki lõpptarbijale töötlemata kujul või mõne toiduaine koostises.

Artikkel 2

Artikli 1 lõikes 1 osutatud õlisid pakutakse lõpptarbijale kuni viieliitristes pakendites. Pakendil on ühekordne avamissüsteem ning pakend märgistatakse kooskõlas artiklitega 3–6.

([1]) EÜT L 248, 5.9.1991, lk 1.

▼B

Restoranides, haiglates, sööklates ja muudes ühendettevõtetes tarbimiseks ettenähtud õlide puhul võivad liikmesriigid asjaomase asutuse laadi arvesse võttes kehtestada suurema lubatud mahu kui viis liitrit.

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118 kohaseid kirjeldusi käsitatakse direktiivi 2000/13/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis 1 osutatud nimetusena, mille all toodet müüakse.

Artikli 1 lõikes 1 osutatud õlide etiketil peavad lisaks käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud kirjeldusele, kuid mitte tingimata selle kõrval, olema selgete ja kustutamatute tähtedega järgmised õlikategooriat käsitlevad andmed:

a) ekstra neitsioliiviõli:

„kõrge kvaliteediga mehhaanilisel teel esimesel pressimisel oliividest saadud õli;”

b) neitsioliiviõli:

„mehhaaniliselt esimesel pressimisel oliividest saadud õli;”

c) rafineeritud õlist ja neitsioliiviõlist koosnev oliiviõli:

„õli, mis koosneb ainult rafineeritud oliiviõlist ning otse oliividest saadud õlist;”

d) oliivijääkõli:

„õli, mis koosneb ainult oliiviõli ekstraheerimisel saadud toote töötlemisel saadud õlist ning otse oliividest saadud õlist,”

või

„õli, mis koosneb ainult pressimisjääkide töötlemisel saadud õlist ja otse oliividest saadud õlist.”

Artikkel 4

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 XVI lisa punkti 1 alapunktides a ja b määratletud ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli etikettidel peab olema märgitud päritolunimetus.

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 XVI lisa punktides 3 ja 6 määratletud toodete etikettidel ei pea olema märgitud päritolunimetust.

Käesoleva määruse kohaldamisel on „päritolunimetus” pakendil või pakendile kinnitatud etiketil olev viide geograafilisele piirkonnale.

▼B

2. Lõikes 1 osutatud päritolunimetus peab koosnema järgmisest:

a) oliiviõlide puhul, mis kooskõlas lõigete 4 ja 5 sätetega pärinevad ühest liikmesriigist või kolmandast riigist, viide liikmesriigile, liidule või kolmandale riigile vastavalt vajadusele, või

b) oliiviõlide segude puhul, mis kooskõlas lõigete 4 ja 5 sätetega pärinevad mitmest liikmesriigist või kolmandast riigist, vastavalt vajadusele üks järgmistest märgetest:

i) „Euroopa Liidu oliiviõlide segu” või viide liidule;

ii) „Euroopa Liidu väliste oliiviõlide segu” või viide liiduvälisele päritolule;

iii) „Euroopa liidu ja liiduväliste oliiviõlide segu” või viide liidu ja liiduvälisele päritolule või

c) määruses (EÜ) nr 510/2006 osutatud kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis kooskõlas asjaomase toote spetsifikaadis määratletud tingimustega.

3. Käesoleva määrusega hõlmatud päritolunimetusteks ei loeta kaubamärkide või ettevõtete nimesid, mille registreerimist on direktiivi 89/104/EMÜ alusel taotletud enne 31. detsembrit 1998 või määruse (EÜ) nr 40/94 ([1]) alusel enne 31. maid 2002.

4. Kolmandast riigist importimisel määratakse päritolunimetus kindlaks vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklitele 22–26.

5. Liikmesriigi või liidu nime sisaldav päritolunimetus peab vastama geograafilisele piirkonnale, kus asjaomased oliivid on koristatud, või kus asub pressimisettevõte, kus õli on ekstraheeritud.

Kui oliivid on koristatud mõnes teises liikmesriigis või kolmandas riigis kui see, kus asub õli ekstraheerinud pressimisettevõte, peab päritolunimetusel olema märge „(ekstra) neitsioliiviõli, mis on saadud (liit või asjaomane liikmesriik) oliividest, mis on koristatud (liit või asjaomane liikmesriik või asjaomane kolmas riik)”.

Artikkel 5

Need valikulised märked, mis võivad olla artikli 1 lõikes 1 osutatud õli märgistusel ning mis on ette nähtud käesolevas artiklis, peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) märke „esimene külmpressimine” võib esitada etiketil ainult nende ekstra neitsioliiviõlide või neitsioliiviõlide puhul, mis on saadud oliivipasta esimesel mehhaanilisel pressimisel traditsioonilisel ekstraheerimismeetodil hüdrauliliste pressidega temperatuuril alla 27 °C;

([1]) EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.

▼B

b) märke „külmekstraheerimine” võib esitada etiketil ainult nende ekstra neitsioliiviõlide või neitsioliiviõlide puhul, mis on saadud oliivipasta nõrutamise või tsentrifuugimise teel temperatuuril alla 27 °C;

c) märked organoleptiliste omaduste kohta, mis osutavad maitsele ja/või lõhnale võib esitada ainult ekstra neitsioliiviõlide või oliiviõlide etikettidel; määruse (EMÜ) nr 2568/91 XII lisa punktis 3.3 osutatud märked võib esitada etiketil ainult juhul, kui need põhinevad määruse (EMÜ) nr 2568/91 XII lisas sätestatud analüüsimeetodi alusel tehtud hindamise tulemustel;

d) märke happesuse või maksimaalse happesuse kohta võib esitada etiketil ainult juhul, kui sellele on sama suures trükikirjas ja samas vaateväljas lisatud vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2568/91 kindlaksmääratud peroksiidarv, vahasisaldus ja UV neeldumine.

Nende kaubamärkide all müüdud tooted, mille registreerimise kohta esitati taotlus enne 1. märtsi 2008 ning mille etiketil on vähemalt üks määruse (EMÜ) nr 2568/91 XII lisa punktis 3.3 osutatud märge, ei pea vastama käesoleva määruse artikli 5 punktis c osutatud nõuetele ►C1 kuni 1. novembrini 2011 ◄.

Artikkel 6

1. Kui oliiviõli ja muude taimeõlide segu etiketil osutatakse mujal kui koostisosade loetelus sõnade, kujundite või graafiliste kujutiste abil, et toode sisaldab artikli 1 lõikes 1 osutatud õli, peab asjaomane segu kandma järgmist kaubanduslikku kirjeldust: „Taimeõli (või asjaomaste taimeõlide konkreetsed nimed) ja oliiviõli segu” millele järgneb kohe oliiviõli kogus protsendimäärana segus.

Esimeses lõigus osutatud segu etiketil võib oliiviõli olemasolu kujundite või graafiliste kujutiste abil esile tõsta ainult siis, kui oliiviõli moodustab asjaomasest õlist üle 50 %.

Liikmesriigid võivad keelata oma territooriumil esimeses lõigus osutatud oliiviõlide ja muude taimeõlide segu tootmise sisetarbimiseks. Siiski ei tohi nad oma territooriumil keelata teistest riikidest pärit kõnealuste segude turustamist ega nende tootmist turustamiseks teises liikmesriigis või ekspordiks.

2. Välja arvatud nõukogu määruses (EMÜ) nr 1536/92 ([1]) osutatud oliiviõlis tuunikala ja nõukogu määruses (EMÜ) nr 2136/89 ([2]) osutatud oliiviõlis sardiini puhul, tuleb siis, kui artikli 1 lõikes 1 osutatud õlide olemasolu muudes kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toiduainetes on sõnade, kujundite või graafiliste kujutistena etiketil esile tõstetud mujal kui koostisosade loetelus, lisada vahetult toiduaine kaubandusliku kirjelduse järele käesoleva määruse artikli 1 lõikes 1 osutatud õlide kogus protsendimäärana asjaomase toiduaine netomassist.

([1]) EÜT L 163, 17.6.1992, lk 1.
([2]) EÜT L 212, 22.7.1989, lk 79.

▼B

Lisatud oliiviõli protsendimäära kogu toiduaine netomassist võib asendada lisatud oliiviõli protsendimääraga rasvade kogumassist, lisades selleks sõnad „rasvade protsendimäär”.

3. Artikli 3 esimeses lõigus osutatud kirjeldused võib asendada etiketil sõnaga „oliiviõli” käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud toodete puhul.

Juhul kui tootes sisaldub oliivijääkõli, tuleb sõna „oliiviõli” asendada sõnaga „oliivijääkõli”.

4. Artikli 3 teises lõigus osutatud teave ei ole etiketil kohustuslik käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud toodete puhul.

Artikkel 7

Etiketile märgitud tootja, pakendaja või müüja asukohajärgse liikmesriigi taotluse korral esitab asjaomane isik artiklites 4, 5 ja 6 osutatud märgete tõendamiseks dokumendid, mis põhinevad ühel või mitmel järgmistest andmetest:

a) faktilised andmed või teaduslikult tõestatud faktid;

b) representatiivsete proovide analüüside või automaatsete registreerimiste tulemused;

c) liidu ja/või siseriiklike eeskirjadega kooskõlas peetavad haldus- või raamatupidamisandmed.

Asjaomane liikmesriik lubab artiklites 4, 5 ja 6 osutatud ja etiketil olevate märgete ning esitatud täiendatavate dokumentide ja/või võrreldavate eksperthinnangute alusel tehtud järelduste puhul lubatud hälbe, võttes arvesse asjaomaste meetodite ja dokumentatsiooni ning vajaduse korral võrreldavate eksperthinnangute täpsust ja korratavust.

Artikkel 8

1. Iga liikmesriik saadab käesoleva määruse kohaldamise jälgimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid komisjonile, kes omakorda teavitab sellest taotluse korral teisi liikmesriike ja huvitatud isikuid.

2. Etiketile märgitud tootja, pakendaja või müüja asukohajärgne liikmesriik võtab vastavalt kontrollitaotlusele enne taotluse esitamise kuule järgneva kuu lõppu proovid ning kontrollib asjaomasel etiketil olevate märgete õigsust. Sellise taotluse võivad saata:

a) pädevad komisjoni talitused;

b) määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 125 osutatud tootjaorganisatsioon asjaomases liikmesriigis;

c) teise liikmesriigi kontrolliasutused.

▼B

3. Lõikes 2 osutatud taotlustele lisatakse taotletud kontrollimiseks vajalik teave, ja eelkõige:

a) kõnealusest õlist proovi võtmise või õli ostmise kuupäev;

b) selle ettevõtte nimi või ärinimi ja aadress, kus proov võeti või kust asjaomane õli osteti;

c) asjaomaste partiide arv;

d) koopia kõikidest asjaomase õli pakendil olevatest etikettidest;

e) analüüside tulemused või muud võrreldavad eksperthinnangud, milles on märgitud kasutatud meetodid ning asjaomase laboratooriumi või eksperdi nimi ja aadress;

f) vajaduse korral turustaja poolt deklareeritud kõnealuse õli tarnija nimi.

4. Enne lõikes 2 osutatud taotluse esitamise kuule järgneva kolmanda kuu lõppu teatab asjaomane liikmesriik taotlejale taotluse viitenumbri ning võetud meetmed.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, sealhulgas karistuste süsteemi käesoleva määruse järgimise tagamiseks.

Liikmesriigid edastavad sel eesmärgil võetud meetmed komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2002 ning meetmetesse tehtavad muudatused nende vastuvõtmisele järgneva kuu lõpuks.

Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia teavitavad komisjoni esimeses lõigus osutatud meetmetest hiljemalt 31. detsembril 2004 ja muudatustest nendes meetmetes enne muudatuste kehtestamisele järgneva kuu lõppu.

Bulgaaria ja Rumeenia teavitavad komisjoni esimeses lõigus osutatud meetmetest hiljemalt 31. detsembril 2010 ja muudatustest nendes meetmetes enne muudatuste kehtestamisele järgneva kuu lõppu.

2. Artiklites 4, 5 ja 6 osutatud märgete kontrollimiseks võivad asjaomased liikmesriigid kehtestada korra nende ettevõtjate heakskiitmiseks, mille pakendamiskohad asuvad nende territooriumil.

Heakskiit ning tähtnumbriline tunnus antakse kõikidele taotluse esitanud ettevõtetele, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) ettevõttel on pakendamiskohad;

b) ettevõte kohustub koguma ning hoidma liikmesriigi poolt artikli 7 alusel nõutavaid tõendavaid dokumente;

▼B

c) ettevõttel on ladustussüsteem, mis võimaldab asjaomasel liikmesriigil rahuldaval viisil kontrollida päritolunimetust kandvate õlide päritolu.

Etiketile märgitakse vajaduse korral heakskiidetud pakkimisettevõtte tähtnumbriline tunnus.

Artikkel 10

Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. märtsiks aruande, mis sisaldab eelmise aasta kohta järgmiseid andmeid:

a) kooskõlas artikli 8 lõikega 2 saadud kontrollitaotlused;

b) läbi viidud kontrollid ning eelmisel turustusaastal alustatud, kuid veel lõpetamata kontrollid;

c) läbiviidud kontrollidele järgnenud meetmed ning kohaldatavad karistused.

See teave esitatakse aruandes aastate kaupa, millal kontrollimine läbi viidi, ning rikkumiste kategooriate kaupa. Vajaduse korral märgitakse ära kõik tekkinud erilised raskused ja ettepanekud kontrolli parandamise kohta.

Artikkel 11

Määrus (EÜ) nr 1019/2002 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 12

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼M1

2. Euroopa Liidus valmistatud ja märgistatud või Euroopa Liidus imporditud ja enne 1. jaanuari 2013 määruse (EÜ) nr 1019/2002 kohaselt vabasse ringlusesse lubatud tooteid võib siiski turustada kuni varude ammendumiseni.

▼B

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatuste loeteluga

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1019/2002 (EÜT L 155, 14.6.2002, lk 27)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1964/2002 (EÜT L 300, 5.11.2002, lk 3)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1176/2003 (ELT L 164, 2.7.2003, lk 12)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 406/2004 (ELT L 67, 5.3.2004, lk 10)	Ainult artikkel 3
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1750/2004 (ELT L 312, 9.10.2004, lk 7)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1044/2006 (ELT L 187, 8.7.2006, lk 20)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 632/2008 (ELT L 173, 3.7.2008, lk 16)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 1183/2008 (ELT L 319, 29.11.2008, lk 51)	
Komisjoni määrus (EÜ) nr 182/2009 (ELT L 63, 7.3.2009, lk 6)	
Komisjoni määrus (EL) nr 596/2010 (ELT L 173, 8.7.2010, lk 27)	

▼B

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1019/2002	Käesolev määrus
Artiklid 1–8	Artiklid 1–8
Artikli 9 lõige 1	Artikli 9 lõige 1
Artikli 9 lõige 2	Artikli 9 lõige 2
Artikli 9 lõige 3	—
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	—
—	Artikkel 11
Artikli 12 lõige 1	Artikli 12 lõige 1
Artikli 12 lõike 2 esimene lõik	—
Artikli 12 lõike 2 teine lõik	—
Artikli 12 lõike 2 kolmas lõik	—
Artikli 12 lõike 2 neljas lõik	—
Artikli 12 lõike 2 viies lõik	Artikli 12 lõige 2
—	I lisa
—	II lisa